

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Chisilița Corneliu în numele inculpatului Huțu Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Huțu Sergiu Victor, născut la 11 februarie 1987,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae
Milescu-Spătarul 15, bl. 1, ap. 32.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.12.2013– 12.06.2015 (prima instanță);
2. 14.07.2015 – 22.09.2015 (instanța de apel);
3. 26.11.2015 – 17.02.2016 (instanța de recurs ordinar);

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iunie 2015, inculpatul Huțu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul Huțu Sergiu, la 06 noiembrie 2013, în jurul orei 21.40 min., aflându-se la intersecția străzilor Ion Creangă cu Ștefan Neaga, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, din motive de profit, în mod deschis, intenționat, cu amenințarea aplicării violenței, a sustras de la

Gomoja Radu, un inel din aur, bărbătesc, cu greutatea de 3 gr., la prețul de 1100 lei, un inel din aur, bărbătesc, cu greutatea de 6 gr., la prețul de 4500 lei, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy SI”, la prețul de 3500 lei, un ceas de mână „Ferrari”, la prețul de 250 lei și mijloace bănești în sumă de 400 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 9750 lei.

Acțiunile inculpatului Huțu Sergiu au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, adică – sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu amenințarea de aplicare a violenței și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Chisilița Corneliu, în numele inculpatului Huțu Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor inculpatului Huțu Sergiu în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, precum și admiterea cererii părții vătămate, cu eliberarea de răspundere penală a inculpatului, invocând că:

- instanța de fond la stabilirea modului și măsurii de pedeapsă în privința lui Huțu Sergiu, nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei;

- instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza agravantei prevăzute de alin. (2) lit. e) și f) al art. 187 Cod Penal, deoarece inculpatul a restituit căștile de la telefon și cartela, i-a dat părții vătămate și bani de drum manifestând totuși o grijă față de partea vătămată;

- instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza agravantei prevăzute de alin. (2) lit. f) al art. 187 Cod Penal, deoarece partea vătămată nu cunoștea ce ar presupune noțiunea de „prejudiciu considerabil”. Instanța de fond face abuz, și în mod absurd apreciază de sine stătător situația materială a părții vătămate, interpretează și apreciază ilegal, depășindu-și atribuțiile, a stabilit prejudiciul cauzat părții vătămate ca fiind unul considerabil, deși ultimul a explicat în repetate rânduri, că prejudiciul nu este unul considerabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, s-a respins ca nefondat apelul și s-a menținut sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor și just a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Conducându-se de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, audiind opinia participanților la proces, a dispus examinarea apelului în absența părții vătămate Gomoja Radu, în privința căruia a fost

executată procedura citării legale și a inculpatului Huțu Sergiu, în privința căruia a fost pornit dosar de căutare, fapt confirmat prin informația anexată la (f.d. 153).

La fel, instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de inculpatul Huțu Sergiu, încadrarea juridică fiind corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de apel a reținut că, necătând la faptul că inculpatul Huțu Sergiu vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o parțial, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și s-a confirmat prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată în apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Gomoja Radu, care în ședința de judecată a declarat că la 06 noiembrie 2013, se afla pe str. Ion Creangă, colț cu Ștefan Neaga, la stație, de el s-a apropiat Huțu Sergiu, care nu-i era cunoscut, l-a întrebat numele, de unde este, ce vârstă are. După ce i-a răspuns, l-a întrebat dacă inelele de pe degete sunt de aur și i le-a cerut. L-a întrebat dacă este o farsă și în acest timp s-a apropiat mai aproape și i-a spus că nu este o glumă și să i le dea. De frică a transmis inelele, după care l-a întrebat ce telefon are, i-a răspuns că este de modelul ” Samsung”, și i l-a cerut și pe acesta, întorcându-i căștile și cartela, după care l-a întrebat ce bani are și să-i dea pe toți. I-a transmis portofelul, iar inculpatul i l-a restituit deoarece avea acte în el și i-a dat și 20 lei pentru drum. După aceasta l-a controlat la mâini, i-a răsuflecat mînicile și i-a găsit ceasul de pe mână, l-a obligat să-l scoată și să-l dea. Nu și-a cerut permisiunea de al verifica. L-a descheiat la scurtă, a văzut că nu are nimic, l-a întrebat dacă mai are ceva prețios și după ce a răspuns negativ, acesta s-a întors și a plecat. La momentul adresării, inculpatul vorbea cu răutate, sever, ce la și speriat, susține partea vătămată. După aceasta a fugit pe str. Primăverii, unde locuiește un moș de al său și i-a povestit ce s-a întâmplat și au mers împreună sa-l caute pe învinuit și l-au observat mergînd spre cinematograful Flacăra, lîngă restaurantul „La Plăcinte”, unde l-au ajuns. Tatăl său l-a oprit, l-a apucat de mâini și i-a spus să restituie lucrurile. După ce a restituit inelele, a dorit să fugă, iar în timpul bătăii a observat că a căzut un cuțit de model „Babocica” și au chemat poliția. Tatăl său i-a spus să întoarcă telefonul, banii, iar în loc de bani inculpatul i-a întins niște foi, însă nu a observat, deoarece era întuneric. După aceasta Huțu Sergiu a lăsat scurta și a fugit, iar ei au așteptat poliția. Până a veni echipajul de poliție, împreună cu tatăl său s-au întors la moșul lor, după care împreună cu polițiștii, după ce au povestit ce s-a întâmplat, au mers la fața locului, mai întîi la stație, apoi „La Plăcinte”, unde au găsit scurta

inculpatului și în ea era ceasul, dar bani nu erau. După aceasta a observat că banii transmiși de inculpat erau doar niște foi, care erau citații de la poliție cu toate datele inculpatului. Pretenții materiale față de inculpat nu are (f.d.131-132);

- declarațiile martorului Gomoja Leonid, în ședința instanței de judecată a declarat, că la data de 06 noiembrie 2013, se afla la fratele său pe str. Primăverii 23 A, ieșind afară, a văzut cum pe poartă a intrat fiul său Gomoja Radu, care nu știa că era acolo și a început a striga că i-a fost furat telefonul, banii, inele. A alergat până la str. Calea Ieșilor (Cemîșevscaia), dar nu era nimeni. Au pornit în căutarea persoanei și mergând vreo 200 m., fiul i-a indicat persoana care i-a sustras bunurile. La cafeneaua „La Plăcinte”, l-au reținut, i-a tras de pe cap o glugă și l-a întrebat unde sunt lucrurile luate și inculpatul i-a transmis inelele și telefonul. Fiind seara, a scos din buzunar niște hîrtii, care le-a restitui în loc de bani. În acest timp fiul său a chemat poliția, iar inculpatul a dorit să fugă și atunci de la el a căzut un cuțit, la care l-a lovit de cîteva ori, iar Radu a luat cuțitul. Atunci persoana suspectă a lăsat geaca și a fugit, dar nu l-a putut ajunge. Geaca acestuia a rămas la pămînt. După aceasta au urcat în rutieră și au plecat acasă, iar în scurt timp au fost telefonați de colaboratorii de poliție și au mers la fața locului. La fața locului au găsit geaca inculpatului, iar în buzunar era ceasul de culoare orange, s-au găsit 20-30 lei în buzunar și Radu a spus că el a avut bani și când a verificat ce bani i-au fost restituiți, a depistat că a primit de fapt o citație, care a transmis-o colaboratorilor de poliție. Au mers la sectorul de poliție pe Calea Ieșilor, (Sculeanca), unde după fotografii au recunoscut inculpatul și au dat declarații. Peste o zi sau două, inculpatul i-a telefonat, și-a cerut iertare și a întors banii (f.d.135-136).

De asemenea, instanța de apel a constatat că vina inculpatului Huțu Sergiu se mai demonstrează și prin probele materiale care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel, cum ar fi:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2013, în cadrul căruia a fost ridicată o scurtă de model „Vial de Fasa”, în buzunarul căreia se afla un ceas de mîină de model „Ferrari”, de culoare orange, o brichetă de model Criket și o scurtă de culoare neagră combinat cu albastru închis „Adidas”, care aparțin învinuitului Huțu Sergiu, (f.d.8-11);

- procesul verbal de ridicare din 07.11.2013, prin care au fost ridicate telefonul mobil de model „Samsung Galaxy SI”, două inele bărbățești, din aur, 2-ă citații pe numele lui Huțu Sergiu (f.d 17);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.11.2013, prin care este consemnat faptul examinării obiectelor ridicate în cadrul acțiunilor de urmărire penală: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy SI”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI358001043209085, două inele bărbățești, din metal de culoare galbenă, pe partea interioară cu gravura „585”, unul din ele fiind cu o piatră de culoare neagră,

iar cel de al doilea cu dungi pe diagonală, două citații pe numele lui Huțu Sergiu și un cuțit din metal, în formă de un fluture cu mâner care se desface în două (f.d. 18);

- informația 902 din 06.11.2013, prin care se atestă chemarea poliției pe str. Ion Creangă mun. Chișinău, pe faptul jefuirii unei persoane (f.d. 6).

Instanța de apel a stabilit că circumstanța agravantă „cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe” prevăzută de lit. e) alin. (2) art. 187 Cod penal, și-a găsit reflectarea în acțiunile inculpatului, or partea vătămată a perceput comportamentul lui Huțu Sergiu, ca o amenințare a aplicării violenței, ceea ce l-a speriat și l-a determinat pe Gomoja Radu să predea bunurile sale.

Instanța de apel a reținut că amenințarea manifestată de inculpat a fost exprimată prin comportamentul și prin constituția fizică, care fiind evident mai corpolent și puternic comparativ cu partea vătămată, care s-a simțit în inferioritate din punct de vedere fizic, motiv din care a înțeles că e irațional de a se opune la asemenea acțiuni.

În privința prejudiciului cauzat, instanța de apel a reținut că partea vătămată este student, nu este angajat în câmpul muncii, se află la întreținerea părinților, prejudiciul este de 9750 lei și constituie o sumă grandioasă în raport cu veniturile ultimului.

Instanța de apel a reținut că deși partea vătămată nu are pretenții materiale față de inculpat, acest fapt nu înlătură caracterul penal al faptei, iar conform art. 275 alin. (6) și art. 285 Cod de procedură penală, împăcarea nu este aplicabilă în speța dată.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 75, 77 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate, asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel a conchis că instanța de fond și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau vicii fundamentale, a stabilit vinovăția inculpatului, numind o pedeapsă echitabilă, ținând seama de circumstanțele pricinii și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chisilița Corneliu în numele inculpatului Huțu Sergiu, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin. (1) pct. 4), 11), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, recalificarea acțiunilor inculpatului Huțu Sergiu și încadrarea acestora în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului în baza art. 109 Cod penal, invocând că:

- judecata a avut loc fără participarea inculpatului, când participarea lui era obligatorie potrivit legii, el nefiind legal citat, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- faptele sale nu au fost încadrate juridic corect, fapt ce a dus la lipsirea inculpatului de dreptul legal de a beneficia de instituția împăcării părților, potrivit art. 109 Cod penal;

- agravanta imputată inculpatului Huțu Sergiu și anume „cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe” prevăzută de lit. e) alin. (2) art. 187 Cod penal, nu și-a găsit forța probantă în materialele cauzei date;

- instanța de apel și instanța de fond, eronat au stabilit unilateral caracterul prejudiciului pentru partea vătămată, deoarece aprecierea prejudiciului material cauzat ca fiind considerabil, sau neînsemnat, constituie o dimensiune aflată la discreția persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciul prin infracțiune, este apreciat după propriile sale principii și intimei convingeri, urmînd a fi apreciat în exclusivitate de acesta.

7. La recursul ordinar declarat de avocatul Chisilița Corneliu în numele inculpatului Huțu Sergiu, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul, potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță, ce duce la casarea hotărîrii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei, de către instanțele de fond și apel și nu poate constitui temei de recurs.

Din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei, în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26, 27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate, just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile condamnatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept

să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 11, 12) Cod de procedură penală, și anume că *„judecata a avut loc fără participarea inculpatului, când participarea lui era obligatorie potrivit legii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Astfel, Colegiul penal raportînd aceste temeiuri invocate de recurent, la textul deciziei contestate, relevă că acestea nu se confirmă și că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocatul Chisilița Corneliu, a respectat prevederile art. 412, 413, 414 Cod de procedură penală și corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută fără modificări.

8.1. Cu referire la temeiul indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală, *„judecata a avut loc fără participarea inculpatului, când participarea lui era obligatorie potrivit legii”*, invocînd că *„cauza penală în privința lui Huțu Sergiu, a fost judecată în lipsa acestuia, nefiind legal citat la ședința de judecată în instanța de apel”*, Colegiul penal constată că este unul declarativ și nîntemeiat, deoarece în urma examinării materialelor cauzei, rezultă că instanța de apel a respectat prevederile art. 412 alin. (3) Cod de procedură penală, și a citat părțile, inclusiv, fiind citat legal cu aviz și inculpatul Huțu Sergiu (f.d. 164), care nu s-a prezentat din motive necunoscute în ședința instanței de apel, acesta fiind anunțat în căutare în baza sentinței (f.d. 153). Totodată, se reține că instanța de apel, conform prevederilor art. 412 alin. (4), (5), (6), (7) Cod de procedură penală, a dispus începerea examinării cauzei în absența inculpatului Huțu Sergiu (f.d. 174), care a fost anunțat în căutare, ședința de

judecată fiind desfășurată în prezența apărătorului ales a inculpatului, avocatul Chisilița Corneliu, după cum reiese din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d.173-176), fiind respectat astfel dreptul de apărare al inculpatului, iar apărătorul la întrebarea instanței, privind posibilitatea începerii examinării cauzei în lipsa inculpatului și a părții vătămate, a solicitat doar necesitatea de a fi prezentă partea vătămată, fără a se expune asupra lipsei inculpatului (f.d. 174), ulterior la întrebarea instanței privind finisarea cercetării judecătorești în lipsa inculpatului (f.d. 175), apărătorul a declarat că este posibil.

Se mai invocă că potrivit jurisprudenței CEDO, hotărârea Katan vs România din 21.01.2014, CEDO nu a statuat încălcarea art. 6 din Convenție, menționând că *„instanța trebuie să-și îndeplinească obligația pozitivă de a cita inculpatul în instanță. În cazul în care o persoană cunoaște despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu se prezintă în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei, care a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzie în lipsa sa”*.

În speța dată, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a primei instanțe (f.d. 114 – 130), inculpatul Huțu Sergiu în perioada din 02.04.2014 pînă pe 12.06.2015, permanent s-a prezentat în judecată, deci el cunoștea despre desfășurarea judecății.

8.2. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care prevede că *„există o cauză de înlăturare a răspunderii penale ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege”*, Colegiul penal constată că nu poate fi acceptat, deoarece conform prevederilor art. 109 alin. (1) Cod penal, instituția împăcării constituie actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa de la 5 la 7 ani închisoare cu sau fără amendă, astfel conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta infracțiune este una gravă și nu cade sub incidența prevederilor art. 109 Cod penal, fiind astfel imposibilă aplicarea instituției împăcării, precum și din materialele cauzei nu rezultă prezența cărorva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestui temei invocat de recurent și ar constitui temei de recurs. Asupra acestui aspect s-a expus argumentat și instanța de apel în decizia sa (f.d.184), argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

8.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că *„faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”* Colegiul penal constată că în rezultatul examinării materialelor cauzei nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub

incidența acestui temei și ar putea constitui temei de casare, astfel acesta este unul neîntemeiat.

Astfel, cu privire la motivele invocate de recurent, care cad sub incidența acestui temei, precum că „*faptele sale nu au fost încadrate juridic corect, fapt ce a dus la lipsirea inculpatului de dreptul legal de a beneficia de instituția împăcării părților, potrivit art. 109 Cod penal; agravanta imputată inculpatului Huțu Sergiu și anume „cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe” prevăzută de lit. e) alin. (2) art. 187 Cod penal, nu și-a găsit forța probantă în materialele cauzei date; instanța de apel și instanța de fond, eronat au stabilit unilateral caracterul prejudiciului pentru partea vătămată, deoarece aprecierea prejudiciului material cauzat ca fiind considerabil, sau neînsemnat, constituie o dimensiune aflată la discreția persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciul prin infracțiune, este apreciat după propriile sale principii și intimei convingeri, urmînd a fi apreciat în exclusivitate de acesta.*”, Colegiul penal constată că acestea sunt declarative și sunt neîntemeiate, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au constatat fapta infracțională a inculpatului și corect au încadrat fapta constatată în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, totodată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe descrise în sentință (f.d. 146-147), însușite și descrise în decizia instanței de apel (f.d. 181-182). În același sens, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a apreciat în decizia sa că prejudiciul cauzat părții vătămate în rezultatul infracțiunii este considerabil (f.d.183), menționînd că „*deși în cadrul cercetării judecătorești Gomoja Radu a declarat că paguba nu este considerabilă din motiv că aceasta a fost restituită, totuși la faza de urmărire penală, acesta a stabilit că prejudiciul este unul considerabil, dînd apreciere la momentul comiterii infracțiunii.*” instanța de apel, just a mai reținut că „*situația în care partea vătămată Gomoja Rdu este student, nu este angajat în câmpul muncii, se află la întreținerea părinților, prejudiciul de 9750 lei, constituie o sumă grandioasă în raport cu veniturile ultimului*”, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile, le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că instanța de apel în decizia sa (f.d. 182-183), just a argumentat faptul că în acțiunile inculpatului a fost prezentă

amenințarea cu aplicarea unei violențe nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și astfel într-un mod cert și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

Nu este acceptată de instanța de recurs poziția apărării cu referire la lipsa amenințării cu violență și reieșind din declarațiile părții vătămate Gomoja Radu (f.d. 131-132) din prima instanță, el declarând „*mi-a cerut inelele... de frică i le-am dat...mi-a cerut telefonul...banii... după aceasta m-a verificat și mi-a găsit ceasul pe mână, m-a obligat să-l scot și să i-l dau*”. Aceste declarații evident confirmă amenințarea cu violența percepută real de partea vătămată Gomoja Radu și aceste acțiuni nicidecum nu pot fi echivalate cu cerșitul, cum invocă recurentul.

În același context, Colegiul penal mai menționează că prin „amenințare” se subînțelege acțiunea care constituie o formă a violenței psihice și care presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei frică privind viața și sănătatea sa, punînd-o în situația de imobilitate psihică, îngrădindu-i resursele psihice necesare pentru a rezista constrîngerii, astfel făptuitorul urmărește ca victima să delibereze și să hotărască așa cum își dorește el. În același sens, amenințarea cu aplicarea violenței, poate avea loc atît în formă verbală (cuvintele folosite de făptuitor), cît și non verbală (gesturile – ex: apropierea de victimă și verificarea abuzivă buzunarelor acesteia, mimica feței făptuitorului în momentul amenințării, atitudinea acestuia, constituția fizică a făptuitorului, etc.).

Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chisilița Corneliu în numele inculpatului Huțu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Huțu Sergiu Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 martie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin